LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, PELTOKOSKI, ŠTRAUSS UN ŠNITKE

LNSO, PELTOKOSKI, STRAUSS, AND SCHNITTKE

2023. gada 31. martā plkst. 19.00 Lielajā ģildē
31 March 2023 at 7 PM at the Great Guild

2023. gada 1. aprīlī plkst. 17.00 koncertzālē "Latvija"
1 April 2023 at 5 PM at the Concert Hall *Latvija*

DARJA SMIRNOVA, GEORGS SARKISJANS — vijole | violin
MĀRTIŅŠ ZILBERTS — klavesīns, klavieres, čelesta | harpsichord, piano, celesta

Diriģents | Conductor
TARMO PELTOKOSKI

---

31. marta koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
31 March concert is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

RIHARDS ŠTRAUSS (*Richard Strauss*, 1864–1949)
Simfoniskā poēma "Dons Žuans" op. 20 | Symphonic Poem *Don Juan* op. 20 (1888)

20'

RIHARDS ŠTRAUSS
Simfoniskā fantāzija no operas "Sieviete bez ēnas" op. 65/TrV 234a | Symphonic Fantasy from the Opera *Die Frau ohne Schatten* op. 65/TrV 234a (1947)

20'

II DAĻA | PART II

ALFRĒDS ŠNITKE (*Alfred Schnittke*, 1934–1998)
Concerto grosso nr. 3 divām vijolēm, klavesīnam, klavierēm un čelestai (1985) | Concerto Grosso no. 3 for Two Violins, Harpsichord, Piano, and Celesta

I. *Allegro*
II. *Risoluto*
III. *Pesante*
IV. *Adagio*
V. *Moderato*

20'

RIHARDS ŠTRAUSS
Svīta "Rožu kavalieris" op. 59/TrV 227d | *Der Rosenkavalier* Suite op. 59/TrV 227d (1945)

25'

Kultūras ministrija
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
EuroPark
MŪZIKAS SAULE

ŠTRAUSS. DONS ŽUANS

Leģendas pavedieni par nesātīgo, amorālo mīlnieku donu Žuanu meklējami 17. gadsimta spāņu dramaturga Tirso de Molinas daiļradē. 1787. gadā ar Lorenco da Pontes libretu dona tēlu operā interpretē Mocarts, savukārt vēl simt gadu vēlāk ar Nikolausa Lēnava 1844. gadā tapušās dzejas lugas "Dona Žuana beigas" sižetu Rihards Štrauss (1864–1949) komponē simfonisko poēmu, paverot jaunu perspektīvu uz skandalozo, taču interesi raisošo tēlu. Lēnava dona atainojums, atšķirībā no da Pontes, tuvinās romantiskā varoņa portretējumam: filozofisks gars, kas dzīvo nepiepildītā, alku pilnā pasaulē. Lēnava (un Štrausa) dona Žuana afēras izrādās nemitīgi pārpasaulīga skaistuma meklējumi, taču apzinoties, cik ļaunuma tie nodarījuši, grēcinieks duelī nomet zobenu un pieņem nāvi.

"Dons Žuans" (1888) ir trešā no kopskaitā desmit simfoniskajām poēmām, ko radījis komponists. Tā arī ir pirmā kompozīcija, kas tolaik vien 24 gadus jaunajam Štrausam dāvāja atpazīstamību un publisku atzinību. Simfoniskā poēma "Dons Žuans" pirmatskaņota 1889. gada 11. novembrī Veimārā ar Veimāras operas orķestri un autoru pie diriģenta pults.

ŠTRAUSS. SIEVIETE BEZ ĒNAS

Simfoniskā fantāzija par 1919. gadā tapušās trīs cēlienu operas "Sieviete bez ēnas" spilgtākajām tēmām tapusi Otrā pasaules kara laikā, Štrausam dzīvojot Šveicē un pirmatskaņota 1947. gada 26. augustā Vīnē Karla Bēma vadībā. Operas libreta autors ir komponista ilggadējs radošais partneris, literāts Hugo fon Hofmanstāls. Vīru kopējā sadarbībā tapušas sešas no piecpadsmit Štrausa operām, aptverot krasi dažādu raksturu un sižetu dimensijas, — "Elektra", "Rožu kavalieris", "Ariadne Naksosā", "Sieviete bez ēnas", "Ēģiptes Helēna" un "Arabella" (pēdējā pabeigta pēc Hofmanstāla nāves). Operas "Sieviete bez ēnas" sižetiskie iedīgļi meklējami galvenokārt vācu autora Vilhelma Haufa pasakā "Akmens sirds", ko Hofmanstāls brīvi interpretējis, iedvesmojoties arī citur — gan Gētes daiļradē, gan citu pasaku motīvos. Tas vēsta par dievišķu valdnieci, dieva Keikobada meitu, kas mij gredzenus ar mirstīgu valdnieku. Laulība atņem valdnieces maģiskās spējas, taču viņai arī nav izdevies kļūt par cilvēku: valdniecei nav ēnas, tas nozīmē, ka viņa nevar kļūt par māti. Ēna steidzami jāiegūst, citādi viņas vīrs pārvērtīsies par akmeni un viņai pašai būs jāatgriežas sava tēva Keikobada garu valstībā.

Operas sižets ir pilns simbolisma un humānisma, risinot kā globālu, tā intīmu un personisku savstarpējo attiecību problēmiku.

ŠNITKE

Alfrēds Šnitke dzimis 1934. gadā Vācijā dzimuša krievu ebreja un Volgas vācietes savienībā. No tēva puses Šnitki vieno arī saites ar Latviju. Viņa dzīvesgājums centrējies ap Austrijas, Krievijas un Vācijas muzikālo kultūru.

Komponista daiļrades centrālā ass ir polistilistika — 20. gadsimta mūzikas kontekstā viņš ir šīs kompozīcijas tehnikas "tēvs". Tās pamatā ir viena vai vairāku stilistisko modeļu apvienojums — Šnitke daiļradē savijis un pat samezglojis vienotā audeklā (partitūrā) teju visas mūzikas vēstures pieturas, sākot ar viduslaiku dziedājumiem un renesanses daudzbalsību un beidzot ar divpadsmit skaņu tehniku jeb dodekafoniju un pat populārās mūzikas vēsmām.

Trešo *concerto grosso* Šnitkem 1985. gadā pasūtināja Vācijas Demokrātiskās Republikas Radio (*Rundfunk DDR*) par godu vairāku vēsturiski nozīmīgu komponistu — Heinriha Šica (1585), Johana Sebastiāna Baha, Georga Frīdriha Hendeļa un Domeniko Skarlati (visi dzimuši 1685. gadā), Albana Berga (1885) — apaļām jubilejām. Koncerts pabeigts īsi pirms krasi pasliktinājās komponista veselība (Šnitke piedzīvoja vairākus insultus). Tā pirmversiju 1985. gada aprīlī atskaņoja vijolnieki Olehs Krisa un Tatjana Grindenko ar Lietuvas kamerorķestri un Sauļus Sondecki pie diriģenta pults, savukārt koncerta finālversija pirmo reizi izskanēja tā paša gada 9. decembrī Drēzdenes kamerorķestra interpretācijā.

ATKAL ŠTRAUSS. ROŽU KAVALIERIS

Pēc pirmās sadarbības — operas pēc Sofokla traģēdijas "Elektra" — Štrauss un Hofmanstāls pievēršas komiskajai operai, kuras ģenētiskais kodols ar Mocarta "Tā dara visas" un "Figaro kāzas" ir nepārprotami vienots. Operas "Rožu kavalieris" sižets ved uz 18. gadsimta Vīni, kur pārspīlētas melanholijas un mocartiskas vieglprātības fonā risināti romantisku jūtu līkloči. Un kas vēl spilgtāk spēj atainot veco Vīni, ja ne valsis? Nogurusī Eiropa pēc šādas gaišas atelpas bija noilgojusies, un pirmizrāde 1911. gada decembrī Drēzdenē piedzīvo grandiozus panākumus. Svīta ar operas fragmentiem pirmo reizi skan Ņujorkas filharmonijas orķestra izpildījumā 1944. gada 5. oktobrī un gadu vēlāk tiek arī izdota.

DARJA SMIRNOVA kopš 2007. gada ir LNSO I vijoļu grupas koncertmeistara vietniece un kopš 2002. gada ir pirmā vijole un soliste kamerorķestrī *Sinfonia concertante*, kura tapšanā Darja ir viena no iniciatorēm.

No 2002. līdz 2006. gadam Darja Smirnova bija JVLMA studentu simfoniskā orķestra koncertmeistare un soliste. Vienu sezonu spēlēja orķestra *Sinfonietta Rīga* I vijoļu grupā. Bijusi vieskoncertmeistare Vācijas Radio Zārbrikenes-Kaizerslauternes simfoniskajā orķestrī.

Studiju gados aktīva kamermūziķe un jauniešu simfonisko un kamerorķestru koncertmeistare. Patlaban regulāri piedalās jauniešu projektos kā pasniedzēja un orķestra koncertmeistare, un jaunākais pasākums šajā jomā — "Latvijas simtgades jauniešu orķestris" un programma "Dzimuši Latvijā". Studējusi JVLMA pie Andra Baumaņa un Valda Zariņa.

GEORGS SARKISJANS ir LNSO koncertmeistars kopš 2015. gada, ko apvieno ar muzicēšanu Vācijas orķestros un dažādos kameransambļos. Šobrīd arī koncertmeistara vietnieks orķestrī *Bergische Symphoniker*.

Divas reizes nominēts Lielajai Mūzikas balvai — 2016. gadā par "Izcilu sniegumu kameransamblī" un 2021. gadā "Par izcilu interpretāciju", novērtējot spožo Arama Hačaturjana Vijolkoncerta izpildījumu kopā ar LNSO un diriģenti Kristīnu Posku.

Kļuvis par laureātu konkursos kā solo, tā kamermūzikas kategorijās Lietuvā, Igaunijā, Čehijā, Ukrainā, Krievijā un Vācijā. Spēlējis Gustava Mālera Jauniešu SO, NRW Jauniešu kamerfilharmonijas orķestrī, Vācu Kamerakadēmijā Neusā pie Reinas.

Kā solists uzstājies ar Diseldorfas, Roberta Šūmaņa Mūzikas akadēmijas simfoniskajiem orķestriem, Bonnas Klasiskās filharmonijas orķestri, Ziemeļreinas-Vestfālenes Valsts jauniešu orķestri un citiem.

Mūzikas skolas *Akademie für Musik am Rhein* dibinātājs. Pieaicinātais docētājs Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, lektors Roberta Šūmaņa mūzikas augstskolā Diseldorfā.

Somu diriģents **TARMO PELTOKOSKI** 2022. gada janvārī tika iecelts par Brēmenes Vācu kamerfilharmonijas galveno viesdiriģentu, kļūstot par pirmo šāda titula īpašnieku orķestra 42 gadu pastāvēšanas vēsturē. Tā paša gada maijā tika nolemts, ka no 2022./2023. gada koncertsezonas Peltokoski būs Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. 2022. gada augustā, 22 gadus vecais Tarmo Peltokoski diriģēja savu pirmo "Nībelunga gredzena" ciklu Somijas festivālā *Eurajoki Bel Canto*.

Iepriekšējā sezonā diriģents izpelnījās atzinību, debitējot ar Frankfurtes Radio simfonisko orķestri, Francijas Radio filharmonisko orķestri, kā arī Roterdamas filharmoniķiem.

2022. gada vasarā uzstājies Reingavas mūzikas festivālā, Šlēzvigas-Holšteinas

mūzikas festivālā, Bēthovena festivāla Bonnā un Brēmenes mūzikas festivālā.

2022./2023. gada sezonā Tarmo Peltokoski debitē ar Honkongas filharmonisko orķestri, Toronto simfonisko orķestri, Berlīnes Radio simfonisko orķestri, Hallē orķestri, Berlīnes *"Konzerthaus"* orķestri, Diseldorfas simfonisko orķestri, Gēteborgas simfonisko orķestri, Sandjego simfonisko orķestri un Tulūzas Nacionālo Kapitolijas orķestri. Gaidāma atkārtota uzstāšanās *Eurajoki Bel Canto* festivālā, diriģējot "Tristanu un Izoldi".

Jau īstenoti un turpmāk plānoti sadarbības projekti ar tādiem solistiem kā Juidzja Vana, Asmika Grigorjana, Matiass Gērne, Jans Lišeckis, Jūlija Fišere, Golda Šulca, Martins Frosts un Sola Gabeta.

Tarmo Peltokoski uzsāka diriģēšanas apguvi 14 gadu vecumā pie emeritētā profesora Jormas Panulas un turpināja studijas pie Sakari Oramo Sibēliusa akadēmijā. Diriģentu ir skolojuši arī Hannu Lintu, Juka Peka Saraste un Esa Peka Salonens.

Līdztekus būdams atzīts pianists, Peltokoski pilnveidojis klavierspēles prasmes Sibēliusa akadēmijā ar Anti Hoti. Pateicoties virtuozajai klavierspēlei, Tarmo Peltokoski ir saņēmis apbalvojumus vairākos konkursos un kā solists uzstājies ar visiem zināmākajiem Somijas orķestriem. 2022. gadā saņēmis Loto balvu Reingavas mūzikas festivālā.

Tarmo Peltokoski ir apguvis arī kompozīciju un aranžiju, īpaši iemīļojis muzikālo komēdiju un improvizāciju.

LATVIJAS NACIONĀLAIS SIMFONISKAIS ORĶESTRIS ir Latvijas kultūras pamatvērtība. Tas izveidots 1926. gadā kā Rīgas Radiofona orķestris, un kopš 1990. gada orķestrim ir pašreizējais nosaukums. LNSO darbība sešas reizes novērtēta ar Latvijas augstāko apbalvojumu klasiskās mūzikas jomā — Lielo mūzikas balvu.

2022. gada maijā par LNSO mākslinieciskо vadītāju un galveno diriģentu kļuva Tarmo Peltokoski. 2021. gada rudenī par LNSO galveno viesdiriģenti kļuva Flandrijas simfoniskā orķestra galvenā diriģente, igauniete Kristīna Poska.

Orķestris spēcīgu uzplaukumu piedzīvoja Vasilija Sinaiska darbības laikā, kurš kopš 2017. gada ir LNSO goda diriģents; jaunākos laikos būtisku pienesumu orķestra vadībā deva Olari Eltss, Karels Marks Šišons un Andris Poga, kurš bija LNSO mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents no 2013. gada līdz 2021. gadam, kad kļuva par Stavangeras simfoniskā orķestra galveno diriģentu un LNSO mākslinieciskо padomnieku.

Beidzamajos gados LNSO uzstājies Frankfurtes Alte Oper, Parīzes filharmonijā un Elizejas lauku teātrī, Eksanprovansas Lielajā teātrī un citās Eiropā nozīmīgās koncertzālēs. Orķestris piedalījies Rokdanteronas festivālā Francijā, Bratislavas festivālā Slovākijā, koncertējis Vācijā un Šveicē.

LNSO ir "Baltijas simfoniskā festivāla" līdzdibinātājs kopā ar Igaunijas Valsts simfonisko orķestri un Lietuvas Valsts simfonisko orķestri. Festivāla laikā

visi trīs orķestri vai to mūziķi regulāri koncertē trijās Baltijas valstīs.

LNSO regulāri piedalās ieskaņojumos Somijas skaņu ierakstu namā Ondine, kur fokusā ir Tālivalda Ķeniņa mūzika, un Latvijas nacionālajā skaņu ierakstu namā SKANI, kur sadarbības centrā izvirzītas Jāņa Ivanova simfonijas. LNSO veiktie ieskaņojumi izpelnījušies Latvijas un citvalstu mūzikas kritiķu augstu atzinību.

LNSO rezidējošie komponisti bijuši Gundega Šmite, Linda Leimane, Andris Dzenītis, savukārt 2022./2023. gada sezonā rezidējošais komponists ir Krists Auznieks. LNSO regulāri pasūtina jaundarbus Latvijas komponistiem, un viņu skaitā ir Pēteris Vasks, kura Obojas koncerts guva lielus panākumus gan koncertos, gan Ondine izdotā CD.

Kopš 2015. gada LNSO vasaras beigās Latvijas reģionālajās koncertzālēs rīko mūzikas festivālu ģimenei un draugiem "LNSO vasarnīca".

STRAUSS. *DON JUAN*

The legend of the insatiable, immoral libertine Don Juan can be traced back to the 17th-century Spanish playwright Tirso de Molina. In 1787, Mozart portrays the protagonist in an opera to a libretto by Lorenzo Da Ponte, and a century later, Richard Strauss (1864–1949) composes a symphonic poem based on Nikolaus Lenau's 1844 poem *Don Juans Ende*, opening up a new perspective on the scandalous, yet intriguing character. The portrayal of Don Juan by Lenau, unlike that of Da Ponte, is closer to a romantic hero: a philosophical spirit living in an imperfect world full of longing. The affairs of Don Juan as told by Lenau (and Strauss) represent a constant search for transcendent beauty, but, aware of the harm caused, the protagonist drops his sword in the duel and accepts death as a possible consolation.

Don Juan (1888) is the third of ten symphonic poems written by the composer. It is also the first composition to give the then only 24-year-old Strauss recognition and public acclaim. The poem was premiered on 11 November 1889 in Weimar with its author conducting the Weimar Opera Orchestra.

STRAUSS. *THE WOMAN WITHOUT A SHADOW*

The symphonic fantasy on the highlights of the three-act opera *Die Frau ohne Schatten* (1919) is written during the Second World War, while Strauss resides in Switzerland. It is premiered on 26 August 1947 in Vienna under the direction of Karl Böhm. The libretto is written by Strauss's long-time creative partner, poet Hugo von Hofmannsthal. The two men collaborate on six of his fifteen operas, covering sharply contrasting characters and plots: *Elektra*, *Der Rosenkavalier*, *Ariadne auf Naxos*, *Die Frau ohne Schatten*, *Die ägyptische Helena*, and *Arabella* (the last one completed after Hofmannsthal's death). The plot of *Die Frau ohne Schatten* is mainly rooted in the fairy tale *The Stone Heart* by the German author Wilhelm Hauff, which Hofmannsthal interpreted rather freely, also drawing inspiration from Goethe and other fairy tales. It tells of a divine Empress, daughter of the god Keikobad, who weds a mortal ruler. The marriage deprives her of magical powers, yet in the absence of a shadow she is not fully human either. The opera's plot is full of symbolist and humanist ideas, dealing with both global and also intimate and personal issues.

SCHNITTKE

Alfred Schnittke is born in 1934 to a Russian Jewish father of German origin and a Volga German mother. His life is centred around the musical cultures of Austria, Russia, and Germany, while on his father's side Schnittke also has links with Latvia.

The focal axis of his work is polystylism: in the context of 20th-century music, he is the *father* of this compositional technique. Based on a combination of one or more stylistic models, Schnittke's oeuvre weaves and even knotts together almost all the threads of musical history into a single canvas (score), from medieval chants and Renaissance polyphony to the twelve-tone technique or dodecaphony and even popular music motifs.

The Third Concerto Grosso is commissioned from Schnittke in 1985 by the East German Radio Association (Rundfunk der DDR) to commemorate the anniversaries of several historically important composers: Heinrich Schütz (1585), Johann Sebastian Bach, George Frideric Handel, Domenico Scarlatti (all born in 1685), and Alban Berg (1885). The concerto is completed shortly before the deterioration of the composer's health (during his life, Schnittke suffers several strokes). Its preliminary version is first performed in April 1985 by violinists Oleh Krysa and Tatiana Grindenko, with the Lithuanian Chamber Orchestra conducted by Saulius Sondeckis, while the final version is premiered on 9 December of the same year by the Dresden Chamber Orchestra.

STRAUSS AGAIN. *THE KNIGHT OF THE ROSE*

After their first collaboration, an opera based on Sophocles' tragedy *Elektra*, Strauss and Hofmannsthal turn to comic opera, undeniably linked in its core with Mozart's *Così fan tutte* and *The Marriage of Figaro*. The plot of *Der Rosenkavalier* takes us to 18th-century Vienna, where romantic twists and turns are played out against a backdrop of exaggerated melancholy and Mozartian frivolity. And what can depict old Vienna more vividly than the waltz? The tired audiences of Europe were longing for such a light respite and the premiere in Dresden in December 1911 is a great success. The suite with opera excerpts is first performed by the New York Philharmonic on 5 October 1944 and published a year later.

DARJA SMIRNOVA is the LNSO's assistant principal first violin since 2007. Darja was one of the co-creators of the Sinfonia concertante chamber orchestra, where she is a first violin and soloist since 2002.

Darja Smirnova was the concertmaster and soloist of the JVLMA students' symphony orchestra from 2002 to 2006. Spent one season in the first violin section of the Sinfonietta Rīga orchestra. Former guest concertmaster at the Deutsche Radio Saarbrücken Kaiserslautern Symphony Orchestra.

Darja spent her study years as an active chamber musician and concertmaster in youth symphony and chamber orchestras. At present, frequently participates in youth projects as a tutor and concertmaster, including her latest endeavour — Latvia's Centenary Youth Symphony Orchestra and the programme Born in Latvia.

She studied at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music in the class of Andris Baumanis and Valdis Zariņš.

GEORG SARKISJAN is the LNSO's concertmaster since 2015. He is also a principal assistant of Bergische Sympfoniker and a member of numerous chamber music ensembles.

He has been nominated twice for the Latvian Grand Music Award: in 2016, for Outstanding Chamber Music Performance and, in 2021, for Outstanding Interpretation in recognition of his brilliant performance of Aram

Khachaturian's Violin Concerto with the LNSO and conductor Kristiina Poska.

Georg has participated in numerous workshops and festivals. Winner of solo performance and chamber music competitions in Lithuania, Estonia, the Czech Republic, Ukraine, Russia, and Germany.

Former member of the Gustav Mahler Youth Orchestra, the Youth Chamber Orchestra of NRW, and German Chamber Academy of Neuss am Rhein. He has performed as soloist with the Düsseldorf SO, Robert Schumann University of Music SO, State Youth Orchestra of North Rhine Westfalia, the Bonn Classical Philharmonic, the LNSO, among other orchestras.

In 2010, Sarkisjan made his debut at the Beethoven House in Bonn in the concert series The Young Stars. In 2016, he gave a brilliant solo concert at the Great Guild in Riga, performing Bach, Hindemith, and Honegger, earning a nomination for Latvia's Grand Music Award 2016 For Outstanding Chamber Music Performance.

Georg is deeply committed to his work at the Akademie für Musik am Rhein in Düsseldorf which he co-founded with like-minded colleagues. Lecturer at the Robert Schumann Hochschule in Düsseldorf.

Finnish conductor **TARMO PELTOKOSKI** was awarded the title of "Principal Guest Conductor" in January 2022 by The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, the first conductor to hold this position in the orchestra's 42-year history.

In May 2022, Peltokoski was named Music and Artistic Director of the Latvian National Symphony Orchestra. He starts his term in the 22/23 season. He was subsequently named Principal Guest Conductor of the Rotterdams Philharmonisch Orkest. In August 2022 at the age of 22, he completed his first Wagner Ring cycle at the Eurajoki Bel Canto Festival. In December 2022, Peltokoski was announced as Music Director of the Orchestre National du Capitole de Toulouse.

Last season he made highly successful debuts with the hr- Sinfonieorchester, Orchestre Philharmonique de Radio France and the Rotterdam Philharmonic.

In the summer of 2022 he appeared at Rheingau Musik Festival, Schleswig-Holstein Musik Festival, Beethovenfest Bonn and Musikfest Bremen.

In the 22/23 season Tarmo Peltokoski will conduct the Hong Kong Philharmonic, Toronto Symphony Orchestra, RSB Berlin, the Hallé, Konzerthausorchester Berlin, Düsseldorfer Symphoniker, Göteborgs Symfoniker, San Diego Symphony and the Orchestre national du Capitole de Toulouse. He will return to Eurajoki Bel Canto Festival to conduct Tristan und Isolde.

He has and will work with soloists such as Yuja Wang, Asmik Grigorian, Matthias Goerne, Jan Lisiecki, Julia Fischer, Golda Schultz, Martin Fröst and Sol Gabetta.

Tarmo Peltokoski began his studies with professor emeritus Jorma Panula at the age of 14 and studied with Sakari Oramo at the Sibelius Academy. He has also been taught by Hannu Lintu, Jukka-Pekka Saraste and Esa-Pekka Salonen.

Also an acclaimed pianist, he studied piano at the Sibelius Academy with Antti Hotti. His piano playing has been awarded at many competitions and he has appeared as a soloist with all major Finnish orchestras.

In 2022 he received the Lotto Prize at Rheingau Musik Festival.

In addition Tarmo Peltokoski has also studied composing and arranging, and especially enjoys music comedy and improvisation.

THE LATVIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA is a six-time winner of the Grand Music Award, Latvia's highest honour in classical music.

In May 2022, Finnish Tarmo Peltokoski became the Music and Artistic Director of the LNSO. In Autumn 2021, Estonian Kristiina Poska, Chief Conductor of the Flanders Symphony Orchestra, became the Principal Guest Conductor of the LNSO.

The orchestra has been led by many brilliant talents and experienced significant growth under the baton of Vassily Sinaisky, Conductor Emeritus of the LNSO since 2017. More recently, notable contributions have been made by Olari Elts, Karel Mark Chichon, and Andris Poga, who was the Music Director and Chief Conductor of the LNSO from 2013 until 2021, when he became the Chief Conductor of the Stavanger Symphony Orchestra and Artistic Adviser to the LNSO.

In recent years, the LNSO has performed at the Alte Oper Frankfurt, the Philharmonie de Paris, the Théâtre des Champs Elysées, the Grand Théâtre of Aix-en-Provence, among many other important European concert halls. The orchestra has participated in the Festival de La Roque-d'Anthéron in France, the Bratislava Music Festival in Slovakia and has taken the stage in Germany, Switzerland, and the Baltic States.

The LNSO regularly features in recordings of the Finnish label Ondine, focusing on the music by the most prominent Latvian composer of the 20th century Tālivaldis Ķeniņš, as well as the Latvian national record label SKANI.

In the second half of the 20th century, the LNSO collaborated with Arvīds Jansons, Kurt Masur, Yevgeny Svetlanov, Gennady Rozhdestvensky, Kirill Kondrashin, Yuri Simonov, Neeme Järvi, Krzysztof Penderecki. Many maestros have guided the LNSO in recent times as well: Paavo Järvi, Mariss Jansons, Vladimir Fedoseyev, Andris Nelsons, Jean-Claude Casadesus, Gintaras Rinkevičius a.o. The orchestra has also worked with renowned young conductors such as Klaus Mäkelä, Maxim Emelyanychev, and others.

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Koncertmeistars | Concertmaster
Georgs Sarkisjans, Sandis Šteinbergs

Pirmās vijoles | I violins
Aleksejs Bahirs, Inese Štrāle, Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa, Terēze Zīberte-Ijaba, Indulis Cintiņš, Oskars Siliņš, Margarita Ogibalova, Lāsma Vītola, Anna Ianovskaja, Ērika Hrustaļova, Kristiāna Vasiļjeva

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis, Anete Liberte, Ilze Pence, Beāte Račko, Raimonds Melderis, Konstantīns Paturskis, Arina Bardova, Agnese Stalidzāne, Nina Khanetska, Undīne Cercina

Alti | Violas
Ināra Brīnuma, Pēteris Trasuns, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Jevgenija Gorbunova, Inga Ozoliņa, Tatjana Ļebedeva, Lauma Visendorfa, Paula Kronentāle, Viktorija Viktorova

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Ieva Upatniece, Dace Zālīte-Zilberte, Mareta Prikule, Emma Aleksandra Bandiniece, Mārtiņš Turss, Zane Guļāne, Pauls Ēriks Skujiņš

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Kristaps Pētersons, Dāvis Vilks, Ivars Ozols, Viktors Stankevičs, Raivo Ozols

Flautas | Flutes
Tommāso Pratola, Maija Zandberga, Ilze Urbāne, Elza Bleikša

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Dainis Cimermanis, Mārtiņš Dovmanis

Klarnetes | Clarinets
Mārtiņš Circenis, Mareks Pinta, Alise Gavare, Sigurds Lallo, Anna Marija Kubecka

Fagoti | Bassoons
Jānis Semjonovs, Raimonds Gulbis, Klaudio Lambroni, Aleksandrs Žiguļičs

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Māris Evelons, Mikus Runka, Kalvis Etkins

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Dāvis Sedols, Mārtiņš Zujs, Edgars Bārzdiņš

Tromboni | Trombones
Artūrs Hrustaļovs, Artūrs Bērziņš, Lauris Zvejnieks

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Saksons, Ernests Mediņš, Edvards Paulis Muzikants, Mikus Bāliņš, Reinis Tomiņš

Arfas | Harps
Ieva Šablovska, Inita Neilande

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Evelīna Jēkabsone, Mārtiņš Zilberts